

เพื่อน

สภกรณ์ออมทรัพย์ครูจันทบุรี จำกัด

เราคงได้ยินข่าวคราวๆ เกี่ยวกับการทุจริตคดีมิชอบในวงราชการที่เกี่ยวข้องกับวงการศึกษาของเราอยู่บ่อยๆ เช่น การทุจริตการสอบบรรจุครู การทุจริตการจัดซื้อจัดจ้าง การวิ่งเต้นและจ่ายเงินช่วยเหลือในการย้าย การใช้เงินในการเลือกตั้งระดับต่างๆ ตัวผมเองซึ่งอยู่ในวงการครูนานกว่า 35 ปี ทำงานอยู่ทั้งในโรงเรียนและสำนักงาน ได้เห็น ได้รับรู้ และมีส่วนร่วมในกระบวนการต่างๆ แทบทุกเรื่องในจังหวัดของเรา และเคยรับรู้ พบเห็นมาบ้างในจังหวัดอื่นๆ ความภาคภูมิใจข้อหนึ่งในความเป็นคนจันทบุรีของผม ก็คือ ความซื่อตรง ไม่เห็นแก่อำภิส เหมือนที่เป็นเรื่องในข่าว ผมเคยลงสมัครรับเลือกตั้งทั้งในกระบวนการสภกรณ์ และผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาหลายครั้ง แพ้บ้าง ชนะบ้าง ทุกครั้งที่ชนะผมไม่เคยใช้เงิน และทุกครั้งที่ผมแข่งก็รู้ว่าคู่แข่งของผมไม่ได้ใช้เงินเช่นกัน ทุกวันนี้ผมกับคนที่แพ้หรือชนะผมก็ยังคงความเป็นเพื่อนกันอยู่ ผมไม่ได้บอกว่าที่ผ่านมาทุกอย่างในจังหวัดของเราจะบริสุทธิ์ยุติธรรมร้อยเปอร์เซ็นต์ การแข่งขันมีเทคนิค กระบวนการ และวิธีการที่ต่างกันออกไป บางครั้งก็อาจตลกตลกบ้าง ความลำเอียงเพื่อพวกพ้องก็มีบ้าง แต่อยู่ในเกณฑ์ที่พอยอมรับกันได้ และที่สำคัญไม่มีเรื่องเงินทองเข้ามาเกี่ยวข้องสักเท่าไร เพราะการใช้เงินซื้อเสียงไม่ใช่หรือที่เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้ประเทศไม่พัฒนาเท่าที่ควร แม้ในองค์กรอื่นในจังหวัดของเราอาจจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่ควร แต่สำหรับวงการศึกษาของเราไม่ควรเปลี่ยนแปลงไป

ผมเป็นผู้จัดการสภกรณ์ หน้าที่ของผมมี 15 ข้อตามข้อบังคับของสภกรณ์ข้อ 80 เป็นหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก การเรียกเก็บเงิน การรับฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจสอบเอกสาร การออกใบเสร็จ การทำบัญชีและทะเบียน งานสารบัญญ การทำรายงาน การบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ การนัดประชุมและร่วมประชุมกับกรรมการเท่านั้น มีอำนาจในการสั่งซื้อสิ่งจ้างตามระเบียบไม่เกินครั้งละ 50,000 บาท ไม่มีอำนาจในการอนุมัติเงินกู้ ยกเว้นในกรณีที่เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการสั่งการให้จ่ายได้ก่อนนำเสนอ ดังนั้น ถึงแม้จะมีเหตุผลความจำเป็นมากเพียงใด หากไม่อยู่ในกฎ ระเบียบ กติกา ผมก็ต้องนำเสนอคณะกรรมการพิจารณา

พูดง่ายๆ ก็คือผู้จัดการมีหน้าที่ในการจัดการตามที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น ส่วนอำนาจในการบริหารสั่งการเป็นของคณะกรรมการดำเนินการทั้งสิ้น ผมได้กำชับเจ้าหน้าที่สภกรณ์ทุกคนว่าไม่ให้ตัดสินใจในสิ่งที่ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของเราซึ่งผมก็ต้องปฏิบัติให้เขาเห็นเช่นเดียวกับที่ได้สอนเขาไว้

ลองคิดว่าถ้ามีใครใช้สิทธิในความเป็นผู้บังคับบัญชา เป็นกรรมการ เป็นญาติ เป็นพี่ เป็นเพื่อน ขอให้เจ้าหน้าที่ ปฏิบัติบางอย่างที่ไม่เป็นไปตามกติกา เช่น สมาชิกที่ขอกู้มีเงินเหลือไม่พอตามระเบียบแล้วขอให้เจ้าหน้าที่ผ่านให้หรือทำหน้าที่สำรองเงินเดือนปลอมขึ้นมาใหม่ ปัญหาที่ตามมาภายหลังเมื่อให้กู้เกินกำลังไปก็คือ การไม่สามารถผ่อนชำระได้ เมื่อเก็บจากผู้กู้ไม่ได้ก็จะมีปัญหาถึงผู้ค้ำประกัน และนั่นคือปัญหาที่จะกระทบถึงผลการดำเนินการของสภกรณ์ และท้ายสุดก็จะถึงสมาชิกทุกคน

หรือกรณีที่ช่วยให้พรรคพวกตนเองได้รับสิทธิก่อนคนอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนทำให้คนที่ควรได้เสียสิทธิไป หากมองกลับกันว่าเป็นตัวเราถูกระงับเช่นนั้นบ้าง จะรู้สึกอย่างไร กฎ ระเบียบและกติกาล้วนเป็นสิ่งที่กำหนดมาเพื่อความยุติธรรม เพื่อประโยชน์ขององค์กร หรือเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดกับองค์กร การเลียงหรือฝืนในสิ่งเหล่านั้นอาจทำให้เกิดปัญหา แต่จะเกิดกับใครจะร้ายแรงมากหรือน้อยเท่าไรเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ที่สำคัญที่สุดผมเป็นผู้ให้บริการแก่สมาชิกสภกรณ์ทุกคนไม่ว่าคน ๆ นั้น จะเป็นเพื่อนของผมหรือไม่ก็ตาม มีช่องทางไหนที่จะดูแลแก้ไขปัญหาให้ได้ ผมทำให้ทุกคนเท่ากันครับ สำหรับเพื่อน ญาติพี่น้อง ผมขอ

อนุญาตที่จะให้การดูแลช่วยเหลือกันเป็นกรณีพิเศษกว่าคนอื่นในเรื่องอื่น ๆ ส่วนเรื่องของสภกรณ์ขอให้ปฏิบัติตามที่มันควรจะเป็น นะครับ